

festival nijemog filma • centar za kulturu trešnjevka • 13. do 16. 11. 2008.

PSSST! FESTIVAL NIJEMOG FILMA

STUDENI 2008.

www.cekate.hr

ORGANIZATOR: CENTAR ZA KULTURU TREŠNJEVKA

POKROVITELJ: GRAD ZAGREB - GRADSKI URED ZA OBRAZOVANJE, KULTURU I ŠPORT

MEDIJSKI POKROVITELJI: RADIO 101, INZG

SPONZORI: PROFIL MULTIMEDIJALNE KNJIŽARE, ARTO-VANJSKO OGLAŠAVANJE, ZAGREB FILM

U SURADNJI S HRVATSKOM KINOTEKOM/HRVATSKIM DRŽAVNIM ARHIVOM I

AKADEMIJOM DRAMSKE UMJETNOSTI U ZAGREBU

arto
vanjsko oglašavanje

PROFIL MULTIMEDIJALNE
KNJIŽARE

ZAGREB FILM

Dan 1., četvrtak, 13. 11. 2008.

Voditeljica: **Nikolina Majdak**

19:00 – 20:15 Charlie Chaplin: kratkiši

Charlie Chaplin: Imigrant (1917), Avanturist (1917), Žena (1915)

MUZIČKA PRATNJA: Ivan Vondraček, klavir

20:30 – 21:15 Nijemi 'filmski hit'

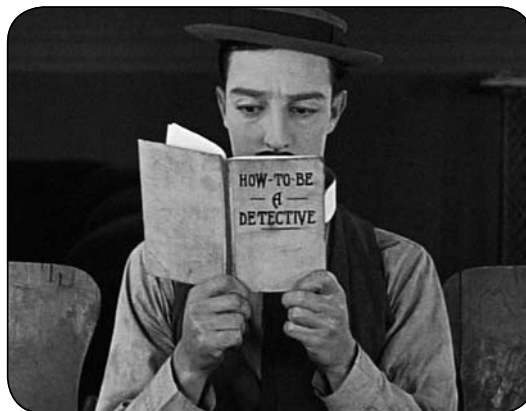
Buster Keaton: Sherlock JR (1924)

MUZIČKA PRATNJA: Žiga Golob (bas, kalimba, ukulele, glas),

Astrid Kuljanić (glas, šuškalice), Kruno Levačić (udaraljke, glas)

YouTube

ZABORAVLJENI KLASICI: Cjelovečernja **YouTube** selekcija u predvorju dvorane

Dan 2. petak, 14. 11. 2008.

Voditelj: **Krešimir Mišak**

19:00 – 20:15 radovi s Akademije dramskih umjetnosti

Mladen Burić: SCHNELL PHOTOGRAPH

Petar Orešković: KVARTET

Igor Šeregi: MOJA TREĆA

Vedran Šuvar: SPASI FILM

Kristijan Milić: ZAMKA

Una Radić: UPUTSTVO ZA UPOTREBU

Kristina Kumrić: BAŠ SI GLUPA, GLUPA; ŽUTOKLJUNAC

Mladen Burić: ČEKAJ ME

Ivan Livaković: NEŠTO JE U ZRAKU

Tanja Golić: RASTANAK – SASTANAK

Branko Ištvančić: RASTANAK

20:25 - 20:55 **Etui Etui Soniczoi:** ŠKRIPZIKL (trknuta pantomimska jednočinka za dva lica)

21:10 - 21:50 Nijemi 'filmski hit'

Rene Clair: Pariz koji spava (1922.-1923.)

MUZIČKA PRATNJA: Marko Ramljak (violina), Luka Veselinović (kontrabas), Boris Popov (udaraljke)

ZABORAVLJENI KLASICI: Cjelovečernja **YouTube** selekcija u predvorju dvorane

Dan 3. subota, 15.11.2008.

Voditelj: **Mario Kovač**

19:00-20:00 Nijemi 'filmski hit'

Sergej Ejzenštejn: Krstarica Potemkin

20:10-21:00 Nijemi 'filmski hit'

F.W. Murnau & Karl Freund: Faust

MUZIČKA PRATNJA: Dada Jihad

ZABORAVLJENI KLASICI: Cjelovečernja **YouTube** selekcija u predvorju dvorane

Dan 4., nedjelja, 16. 11. 2008.

Voditelj: **Davor Meštrović**

19:00 – 20:00 Nijemi filmski žurnali

20:10 – 21:00

Irena Škorić: Rastanak

Josip Visković-Viski: Nemoj tamo, nemoj-tu si!

21:10- 21:45 **Charlie Chaplin:** Potjera za zlatom (1925.)

MUZIČKA PRATNJA: Žiga Golob (bas, kalimba, ukulele, glas), Astrid Kuljanić (glas, šuškalice), Kruno Levačić (udaraljke, glas)

ZABORAVLJENI KLASICI: Cjelovečernja **YouTube** selekcija u predvorju dvorane

ZABORAVLJENI MAJSTORI NIJEMIH KOMEDIJA

Pitate li koga da nabroji više od dva nijema komičara, gotovo će svatko započeti samouvjerenom: Charlie Chaplin, Buster Keaton... da bi odmah potom naglo zastao. Doista, je li moguće da dvadesetogodišnje intenzivno filmsko stvaralaštvo nije iznjedrilo još koje ime vrijedno pamćenja? Između 1910. i 1930. filmska je industrija brzim koracima napredovala, u hodu učeći tajne zanata. U svega nekoliko godina (nijemi) film postaje najpopularniji oblik zabave, a glavni glumci dobivaju zvjezdani status. Mnogi od njih do danas su pali u zaborav, prvenstveno zbog nemarnog postupanja s nijemim filmovima nakon što je zvučni film uspostavio svoju dominaciju. Jedni su

izgubljeni, drugi uništeni lošim pohranjivanjem, a treći još uvijek leže u nepreglednim prašnjavim arhivima i očekuju svoje ponovno otkrivanje. Kako mnoštvo filmova iz tih godina zaslužuje našu pažnju, a istovremeno ih je gotovo nemoguće nabaviti u kvalitetnom formatu, sretno rješenje isplivalo je s interneta. YouTube je danas svima dostupan izvor svih mogućih video zapisa, pa su tako i ljubitelji nijemih rariteta pronašli svoj kutak. Pročešljali smo kroz nepregledno mnoštvo i izdvojili nekoliko imena koja se trenutno ne mogu vidjeti nigdje drugdje, a zaslužuju mjesto na jednom festivalu nijemog filma.

Jedan od prvih velikana filmskog platna bio je Roscoe Arbuckle, simpatični debeljko dječaćkog lica poznatiji po svom nadimku "Fatty". Višak kilograma pretvorio je u glavno oruđe komike izvedeći nevjerojatno elegantne plesne i akrobatske skečeve. Prvi uvodi Bustera Keatona u svijet filma, a svojim glumačkim i redateljskim ostvarenjima postavlja visoke standarde pa zato njegovi filmovi izazivaju salve smijeha – danas, kao i prije 100 godina. "A Creampuff Romance", komedija na dvije role iz 1916. godine sadrži neke od njegovih karakterističnih gegova.

Harolda Lloyda poznavatelji nazivaju i "trećim genijem", a mnogi ga se sjećaju iz scene u kojoj visi sa ogromnog gradskog sata na vrhu tornja, rukama se držeći za kazaljke. U svojim je filmovima kreirao lik optimističnog ali sramežljivog mladića, koji kao znak raspoznavanja nosi okrugle

naočale i ravni šeširić. Danas gotovo zaboravljen, 1920-ih je na kino blagajnama osvarivao veće prihode i od samog Chaplina. "Girl Shy" iz 1924. godine dostojan je predstavnik njegovog lucidnog humora koji često nalikuje na izvatke kakvih plesnih koreografija.

Nizak, izduženog lica i brkova okrenutih prema gore, Snub Pollard je također značajan glumac nijemih komedija tih godina. Sjajna izvedba mimike lica, mnoštvo jurnjave i uvrnuta priča, čine ga autentičnim komičarom kojeg valja upamtiti. "It's a Gift" iz 1923. nam prikazuje sve nabrojene elemente u najboljem svjetlu.

Ben Turpin svoju je slavu stekao gledajući "ukriž". Nakon nesreće u mladosti jedno mu je oko ostalo nepokretno (dok je drugo namjerno izvrtao), a kako bi pojačao komičan efekt pod nos je dodao i neuredne brčiće. Kad tome pridodamo izuzetna ostvarenja gegova čiste "fizičke komedije" i patentiranje vlastitih fascinantnih padova preko leđa, jasno je zašto ovaj lik zaslužuje da ga se i danas spominje. "The Daredevil" iz 1923. godine najbolje će potvrditi navedeno.

Uz sve navedeno, u ovoj selekciji predstavljamo i vrlo rijetke snimke raznih autora (Larry Semon, Lupino Lane, Monty Banks, Poodles Hanneford), sakupljene pod zajedničkim nazivom "Slapstickon".

Ukoliko su vas iznenadili ovi zaboravljeni junaci, vrijeme je da sami nastavite istraživanje – tko zna koliko još imena čeka na svoju priliku da vas nasmije do suza.

Romano Dautanac

CHARLIE CHAPLIN: Kratkiši

Pedesetih godina prošloga stoljeća, za vrijeme McCarthyjeve strahovlade, i sam Chaplin našao se na nišanu lovaca na crvene vještice, pa je, ogorčen, bio primoran napustiti Ameriku. U tom svjetlu osobito je zanimljiv i (tragi)komičan njegov kratkiš Imigrant (1917), koji se bavi financijskim, ljubavnim i političkim nevoljama u koje upada Charlie na putu u obećanu zemlju, SAD. U izvrsnoj polusatnoj komediji Avanturist (1917) Charlie je odbjegli zatvorenik zlatna srca koji spašava majku i kćer bogatašice, a zatim useljava i u njihov dom. Kad se o Charliejevom herojstvu pročuje, uslijedit će urnebesne sekvence nadmudrivanja i natjeravanja s predstavnicima zakona, bilježeći još jedan vrhunac žanra slapstick komedije. A što je Charlie bez brkova saznajemo u Ženi (1915), komediji zamjena identiteta, i spola, u kojoj Charlie razotkriva svoju ženstveniju stranu. Nakon što se majka i kći zaljube u Charlieja, on pokušava izbjeći kazni muža i oca preuzimajući ženski identitet. No ova savršena žena gubitkom brkova zaradit će nekoliko muških obožavatelja...

Mima Simić

Filmovi s **ADU**. Potreba za **neposrednim** iskustvom.

Izum zvuka na filmu je vjerojatno najrevolucionarnije otkriće nakon otkrića samog filma. Djela mišljena isključivo slikovno, nisu uključivala filmskoj vrpici pridodanu zvučnu podlogu, koju bi redovito proizvodili glazbenici ili naratori u samoj dvorani gdje se film projecirao. Tako su se informacije na filmu prenosile dvorsno, vizualni segment filma posredno na filmsko platno preko filmskog projektora u dnu kino dvorane, a zvučni segment neposredno preko umjetnika, najčešće glazbenika koji su popunjavali auditivni nedostatak konkretnog filma. Danas, 80-ak godina nakon pojave zvučnog filma, ta dvorsnost predstavlja davno izgubljeno iskustvo konzumacije filmskih sadržaja, jer čak i kada naiđemo na neki film iz

bezzvučnog razdoblja, zvučni dio mu je nadodan i spojen s filmskom vrpcom. Tako i takav film doživljavamo kao i sve ostale suvremene filmove, posredno. Filmskim prahistorijskim iskustvom mogli bi nazvati osjećaj kada bi takve filmove gledali u originalnim tehničkim ograničenjima vremena njihovog stvaranja i postanka.

Ovo je naša prilika. U programu filmova s Akademije dramske umjetnosti pogledat ćemo djela koja su napravljeni bez zvuka zbog tehničkih i financijskih ograničenja u kojima su ti filmovi nastali. Neka djela su svjesno mišljena bez zvuka, a po uzoru na nijeme filmove tako da će se njihova funkcija tek sad u potpunosti ostvariti. Konačno, tu su i oni filmovi kojima odstranjenjem zvučne podloge redefiniramo njihov smisao i uspostavljamo novi.

Vedran Šuvar

ŠKRIPZIKL (trknuta pantomimska jednočinka za dva lica)

Igraju: Etui Etui Soniczoil – August Strahimir Listo-Padski, grof od Nesoljenog Zelja, Pepe – Pepe

Zvučni efekti: Maiv

Glazba: Etui Etui Soniczoil i Maiv

Odmah s druge strane karte svijeta nalazi se Big Uglyville, nesuđeni mračni provincijski gradić. Jedne golublje noći, usred sveopće tišine u jednoj se kući prolomio vrisak, upalila se odmah svjetla, a kradljivac je nestao!

Malo podalje, nadomak gradića, već gotovo na šumskom putu, smjestilo se skromno restorančiče u kojem sve i dalje spokojno spava, ne sluteći ništa. Stari vlasnik Pepe će se uskoro, kao i svakog dana u ovaj jutarnji sat, spustiti u restoran na otvaranje...

Sherlock, Jr. (SAD, 1924.)

Režija: Buster Keaton

Uloge: Buster Keaton, Kathryn McGuire, Joe Keaton, Erwin Connelly, Ward Crane

Trajanje: 44 min.

Najkraća Keatonova dugometražna komedija žanrovsko je remek-djelo i film koji zrcali golem Keatonov utjecaj na gotovo sve avangardne umjetničke pravce prošloga stoljeća – dadaizam, nadrealizam, umjetnost apsurdna (njegov opus dobro je poznao Pirandello, divio mu se Luis Buñuel, Beckett je, kažu, Godota pisao s Keatonom na umu, García Lorca mu je posvetio nadrealističku farsu)... A da je Keaton bio desetljećima ispred svoga vremena i u zraku njušio postmodernu, sugerira i radnja filma. Keaton je kino operater i ljubitelj detektivskih romana, kojeg otac njegove djevojke optuži za krađu skupocjenog sata. Tijekom projekcije filma Keaton zaspe, a njegov duh odvaja se

od tijela, prolazi kroz publiku, da bi naposljetku ušao u ekran i postao dio filmske radnje! U urnebesnoj metafilmskoj montažnoj sekvenci svijet filma se Keatona pokušava otarasiti promjenama prostora radnje, ali se junak uskoro uspijeva u nj u potpunosti uklopiti, a potom i riješiti slučaj ukradene dragocjenosti. Keatonovo ingeniozno poigravanje s montažom, tj. samim medijem filma nadopunjeno je nevjerojatnim vratolomijama – kaskadera Keatona osobno. Ovaj celuloidni dragulj obvezna je filmska literatura – to najbolje znaju Woody Allen, Steven Spielberg, Wes Craven, Jackie Chan i nebrojeni drugi slavni filmaši koji su učili, a nerijetko i posuđivali od Keatonova genija.

Mima Simić

Pariz koji spava

Režija: René Clair

Uloge: Henri Rollan, Louis Pré Fils, Albert Préjean, Madeleine Rodrigue, Myla Seller, Antoine Stacquet, Marcel Vallée

Trajanje: 38 minuta

René Clair jedan je od prvih autora filmske umjetnosti, jedan od najznačajnijih francuskih avangardnih redatelja, a slavni teoretičar André Bazin za njega je 1957. ustvrdio da je "nakon Chaplina vjerojatno najcjenjeniji redatelj na svijetu". U protoznanstveno fantastičnom filmu Pariz koji spava (također poznatom kao Luda zraka) tada 25-godišnji (!) Clair kreće na komično, počesto i bjesomučno, putovanje začaranom francuskom prijestolnicom. Kad genijalni i ludi doktor svojom magičnom zrakom «smrzne» Pariz i njegove građane, noćni čuvar Eiffelovog tornja Albert kreće u pohod gradom, promatrajući «zamrznute» građane, ali i one koje je zraka zaobišla i koji,

oslobođeni financijskih briga, počinju nesmiljeno haračiti po gradu... Ovdje svakako valja skrenuti pozornost na rijetko fascinantne kadrove Pariza 1920-ih, grada koji, milovan zaljubljenom-analitičkim okom kamere, postaje jedan od glavnih likova filma.

Premda zadivljujuće vlada jezikom filmskog nadrealizma i s užitkom eksperimentira s formom, Clair ipak, na oduševljenje publike, sveudilj ostaje u zoni popularnog. A poigravajući se s različitim brzinama filma (stop animacija, usporeni pokret, ubrzani pokret i sl...), Clair majstorski ilustrira glavnu temu svoga filma – vrijeme, odnosno redateljevu sposobnost da manipulira vremenom, pa – kad zatreba – da ga i zaustavi.

Mima Simić

Potjera za zlatom (The Gold Rush, SAD, 1925.)

Režija: Charles Chaplin

Uloge: Charles Chaplin, Mack Swain, Tom Murray, Henry Bergman, Georgia Hale

Trajanje: 75 min.

Nadahnut pričama o zlatnoj groznici u Klondikeu iz 1898. i stravičnom događaju iz 1846. kad je grupa imigranata zametena snijegom u planinama Sierra Nevade bila prisiljena jesti vlastite mokasine i tijela preminulih drugova, Chaplin je, paradoksalno, iznjedrio remek-djelo komedije, još jednu epsku pustolovinu legendarnog Skitnice, suočenog s teškim životom, gladovanjem i pohlepom kopača koji se bore za nalazište zlata na Aljasci. Po suptilnosti karakterizacije, sjajnoj pantomimi i virtuoznom i samouvjerenom hodu po tankoj liniji koja dijeli i spaja komediju i tragediju, Potjera za zlatom je najkarakterističnije Chaplinovo ostvarenje, film koji je i samom autoru bio

najomiljeniji i po kojem je želio da ga pamte. Ništa čudno – ovaj film obiluje antologijskim (tragi)komičnim prizorima; od oluje koja kolibu raznosi po rubu litice, razdraganog plesa peciva na večeri za Dan zahvalnosti, Skitničine metamorfoze u kokoš, a vrhunac je nesumnjivo scena u kojoj preglednjeli Charlie za sebe i partnera Jima kuha objed od vlastite čizme, umijećem i strašću kojim bi posramio i Stevu Karapandžu... U slast!

Mima Simić

Oklopnjača Potemkin (Bronenosets Potemkin, SSSR, 1925.)

Režija: Sergej Ejzenštejn

Uloge: Nina Agadžanova, Nikolaj Asejev, Sergej Ejzenštejn, Sergej Tretjakov

Trajanje: 75 min.

Svojom besprijekornom strukturom Ejzenštejnova Oklopnjača Potemkin priskrbila si je titulu jednog od najvažnijih i najutjecajnijih filmova ikad snimljenih, dok je tehnika montaže primijenjena u filmu jednako revolucionarna kao i tema koju obrađuje (pobuna mornara na plovilu iz naslova protiv carskog režima 1905.). Ejzenštejn montažu gradi 'dijalektički' (juktapozicijom značenjski suprotnih kadrova koji sintezom proizvode novu ideju) i temelji je na psihološkoj stimulaciji, radije no na narativnoj logici, pri čemu postiže snažnu emocionalnu reakciju kod gledatelja. Da je Ejzenštejn montažu bez sumnje smatrao najvažnijim izražajnim sredstvom dokazuju i fantastične

brojke: konačna verzija filma sadrži 1346 kadrova, dok je prosječni američki dugometražni film toga vremena rijetko prelazio 600 kadrova! Ejzenštejn je pritom svaki pojedinačni kadar Potemkina organizirao sa slikarskom preciznošću, s rasporedom svjetla, predmeta i geometrijskim dizajnom (trokutasti, kružni i dijagonalni presjek) kao osnovnim vizualnim motivima... Zamišljen kao filmsko oruđe boljševičke revolucije, Potemkin nužno nosi pečat i breme propagande, ali je – kao svako djelo genija – ovu funkciju uvelike nadilazi, pa i zasjenjuje. Četvrti dio ove savršeno simetrične filmske petočinke naslovljen «Stepenice u Odesi» već je dio kolektivnog nesvjesnog, sa sekvencom brutalnog pokolja građana Odesa koji je izvršila carska vojska, a unutar svojih djela citirali su je (u šali ili najozbiljnije) neki od najpoznatijih filmskih autora današnjice: Francis Ford Coppola, Brian De Palma, Terry Gilliam, George Lucas, Woody Allen i dr.

FAUST

Dada Jihad će ovom prigodom dati glazbenu pratnju jednom od najvećih nijemih filmova svih vremena, nepravedno zapostavljenom Faustu F.W.Murnaua. Ovaj epski spektakl, rađen po motivima Goetheovog djela, u trajanju od skoro dva sata, što je bilo izrazito dugo za tadašnje pojmove, donosi nam priču o borbi Dobra i Zla za dušu doktora Fausta. Radnja filma se kreće od rajskih vrtova sve do dveri pakla te se mnogi filmski stručnjaci slažu da je rijetko koji film te ere dosegnuo sličnu razinu kvalitete ili napravio tako posebnu atmosferu. Scenografija, kostimi, specijalni efekti, rad kamere – ništa nije prepušteno slučaju.

“Faust” je posljednji film koji je Murnau režirao prije odlaska u Hollywood i sasvim sigurno najbolji mogući epitaf jednom od najznačajnijih filmskih razdoblja u povijesti: njemačkom ekspresionizmu! Tijekom dvadesetih godina 20. stoljeća, njemačka kinematografija je, kvalitetom i kvantitetom, bila jedina prava alternativa tada rastućem Hollywoodu. Autori kao što su Murnau, Fritz Lang, Robert Weine, scenarist Carl Meyer u svojim su filmovima izbjegavali klišeje te su tražili, u skladu s umjetnošću toga doba, nove i inovativne načine pričanja filmskih priča čime su donijeli nemjerljiv doprinos filmskoj umjetnosti. Njemačka je nakon poraza u prvom svjetskom ratu bila pogođena i duhovno i materijalno te nije ni čudo da se takva atmosfera osjećala i u kinematografiji. Klonovi, hipnotizeri, čudovišta, živući mrtvaci i masovne ubojice bili su demoni koji su se javljali u tim filmovima, a teme koje su obuhvaćali bile su izrazito rijetko zastupane u ušeceranim holivudskim produkcijama: paranoje, hipnoze, zavjere... Suradnici na izradi kostima, scenografije i specijalnih efekata često su bili prestižni umjetnici tog razdoblja: likovnjaci, arhitekti, glazbenici...

Nakon dolaska nacizma, mnogi prestižni filmski (i ostali) umjetnici odlaze iz Njemačke, a pojavom zvuka film postaje znatno masovnija (i populistička) zabava te se utjecaj ekspresionizma smanjuje. Međutim, nema sumnje kako to razdoblje ipak ostaje jedno od najplodnijih i najinovativnijih u povijesti kinematografije.

Mario Kovač

Filmski žurnal – zaboravljena filmska vrsta

Naviknuti na svakodnevnu konzumaciju suvremenih audiovizualnih medija, gotovo smo zaboravili na vrijeme kada se informacije nisu distribuirale nikako drugačije nego isključivo radiom, novinama ali – i nama najvažnije – filmskim žurnalima. U doba bez televizije, ova je filmska vrsta, logično, bila i najpopularnija. Događanja povijesnog, političkog, kulturnog i sportskog značaja filmski je žurnal donosio bolje od bilo kojeg drugog medija. «Živa slika» subjekata u priči postala je nezamjenjiva.

Povijest filmskog žurnala na hrvatskom povijesnom prostoru, seže u prvo desetljeće 20. stoljeća. Legendarni Josip Karaman sustavno filmskom kamerom bilježi najvažnija događanja grada Splita – te ih vrlo brzo i prikazuje svojim sugrađanima (na isti će način Zagreb ovjekovječiti Josip Halla). Ipak, moć i prvi službeni oblik filmski žurnal će dobiti tek u vrijeme Prvog svjetskog rata. Otkrivena je tada ogromna propagandna moć kontroliranog filmskog pričanja suvremenih vijesti. Dvadesete i tridesete godine prošloga stoljeća najinteresantnije su stoga godine za proučavanje filmskih žurnala. Domaće filmske snage također se trude: proizvodi se najprije nijemi Star film žurnal u Osijeku (1913.), a ubrzo se stvaraju i prvi dugotrajniji žurnalski pokušaji. Franjo Ledić od 1926. godine sustavno proizvodi vlastiti žurnal pod imenom ZVONO. Ne samo da je ovo prvi privatno produciran filmski žurnal u Hrvatskoj, nego i prvi koji je imao ideju dugotrajnosti. On naime izlazi sve do sredine tridesetih godina. Paralelno s njim, ali dugotrajnije započeo je izlaziti i ZORA žurnal. Bio je to još jedan nijemi filmski žurnal koji se najviše koncentrirao na prikazivanje života Zagreba prije početka Drugog svjetskog rata. Dolaskom zvuka u film te ekstremnog nacionalizma na vlast, zauvijek je prestala nevinna faza filmskog žurnala. On je od 1941. postao propagandno oružje i, što je najzanimljivije, to je ostao sve do 1980. godine. Unatoč činjenici da se s filmskim žurnalom kao formom Orson Welles (u najmanju ruku) poigravao još u Građaninu Kaneu.

Daniel Rafaelić

IZDAVAČ: CENTAR ZA KULTURU TREŠNJEVKA

ZA IZDAVAČA: LJILJANA PERIŠIĆ

UREDNIK: ROMAN DANKO

OBLIKOVANJE: DRAŠKO IVEZIĆ

NAKLADA: 500 PRIMJERAKA

www.cekate.hr

Ideja: Zvonimir Mintas

Selektori/ca filmova:

Daniel Rafaelić

Ivan Ladislav Galeta

Mario Kovač

Romano Dautanac

Mima Simić

Vedran Šuvar

Selektor glazbe:

Darko Ljubić